

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118278928/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Sølver følte den samme Rædsel for Mørket. Han krøb over Gulvet paa sine Knæ. Ofte lignede Ringe for hans Øjne, og han greb for sig i den Tro, at det var Glugsprækken, han havde for sig. Langs den ene Væg famlede han sig frem saa længe, til han fandt Nischen og fik Skodden stødt op.

Hvad var det for et kummerligt skyggeblaat Skær, der denne Gang faldt ind: Armod — Armod var der i Lyset. Han saa paa sine Hænder, de var blege som et Par Pletter. Han rejste sig og stak Hovedet ud af det smalle Hul, der passede ham som en Halskrave. Han saa gyldne Stjerneprikker tindre svagt gennem sorte susende Løvmasser — det var som Stjernerne pinte sig gennem Bladene for at skinne lidt spinkelt Lys ind i hans Ansigt.

Forresten kølede Luften duggstærk og drev dog Heden op i hans kolde Kinder.

Da han trak Hovedet ind igen, stod Gro bag ved ham, lang og tynd i det svage Lys. Kjølens Ildfarve var for længst slukket, og det blaa var svækket til graat.

»Skaf mig ud — skaf mig ud!« bad hun.
»Jeg er angst hernede — ikke for Jer — men for mig selv og for Mørket — skaf mig ud!«

For første Gang hørte Sølv en mild